

Acharei Mot Bet

[Leviticus]

(17)5:To the end that the children of Yisrael may bring their sacrifices, which they sacrifice in the open field, even that they may bring them to the LORD, to the door of the Tent of Meeting, to the priest, and sacrifice them for sacrifices of peace-offerings to the LORD.

6:The priest shall sprinkle the blood on the altar of the LORD at the door of the Tent of Meeting, and burn the fat for a sweet savor to the LORD.

7:They shall no more offer their sacrifices to the demons, after which they go astray. This shall be a statute forever to them throughout their generations.

8:You shall tell them, Whatever man there be of the house of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who offers a burnt-offering or sacrifice,

9:and doesn't bring it to the door of the Tent of Meeting, to sacrifice it to the LORD; that man shall be cut off from his people.

10:Whatever man there be of the house of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who eats any blood, I will set My face against that soul who eats the blood, and will cut him off from among his people.

11:For the life of the flesh is in the blood; and I have given it to you on the altar to make atonement for your souls: for it is the blood that makes atonement by reason of the life.

12:Therefore I said to the children of Yisrael, No soul of you shall eat blood, neither shall any convert who sojourns among you eat blood.

13:Whatever man there be of the children of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who takes in hunting any animal or bird that may be eaten; he shall pour out its blood, and cover it with dust.

14:For as to the life of all flesh, the blood of it is one with the life of it: therefore I said to the children of Yisrael, You shall eat no blood of any flesh; for the life of all flesh is its blood: whoever eats it shall be cut off.

(17)5:לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־

זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשְּׁדָה וְהַבֵּיִאִם

לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי

שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: 6 וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־

מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ

נִיחַח לַיהוָה: 7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשִׁעִירָם

אֲשֶׁר הֵם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּהִי־זֹאת

לָהֶם לְדוֹרָתָם: 8 וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית

יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגְוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה

עָלָה אוֹ־זֹבַח: 9 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיֵּאוּ

לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְתִּי פָנַי בְּנַפְשׁ הָאֹכֵלֹת אֶת־

הַדָּם וְהִכְרַתִּי אוֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ: 11 כִּי נַפְשׁ הַבֶּשָׂר

בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־

נַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁ יְכַפֵּר: 12 עַל־כֵּן

אָמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נַפְשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל

דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: 13 וְאִישׁ אִישׁ

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצוֹד

צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפָּךְ אֶת־דָּמוֹ

וְכִסָּהוּ בַעֲפָר: 14 כִּי־נַפְשׁ כָּל־בֶּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ

הוּא

וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בֶּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ

כִּי נִפְשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרֹת׃
 15: וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נִבְלָה וְטִרְפָּה בְּאֶזְרַח
 וּבְגֵר וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטִמָּא עַד־הָעֶרֶב
 וְטָהַר׃ 16: וְאִם לֹא יִכֻּסּוּ וּבִשְׂרוּ לֹא יִרְחֹץ וְנִשְׂא
 עוֹנָו׃

15: Every soul who eats that which dies of itself, or that which is torn by animals, whether he be a native or a sojourner, he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening: then shall he be clean.
 16: But if he doesn't wash them, nor bathe his flesh, then he shall bear his iniquity.

(18) 1: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל

(18) 1: The LORD spoke to Moshe, saying, 2: Speak to the children of Yisrael, and tell them, I am the LORD your God.

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 3: כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה
 אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי מֵבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
 וּבַחֲקֹתֵיהֶם לֹא תֵלְכוּ׃ 4: אֶת־מִשְׁפָּטַי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
 תִּשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5: וְשִׁמְרַתֶּם
 אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הָאָדָם
 וְחִי בָהֶם אֲנִי יְהוָה׃

3: After the doings of the land of Egypt, in which you lived, you shall not do: and after the doings of the land of Canaan, where I bring you, you shall not do; neither shall you walk in their statutes.

4: My ordinances shall you do, and My statutes shall you keep, to walk therein: I am the LORD your God.

5: You shall therefore keep My statutes, and My ordinances; which if a man do, he shall live in them: I am the LORD.

Acharei Mot Bet

[Leviticus]

(17)5:To the end that the children of Yisrael may bring their sacrifices, which they sacrifice in the open field, even that they may bring them to the LORD, to the door of the Tent of Meeting, to the priest, and sacrifice them for sacrifices of peace-offerings to the LORD.

6:The priest shall sprinkle the blood on the altar of the LORD at the door of the Tent of Meeting, and burn the fat for a sweet savor to the LORD.

7:They shall no more offer their sacrifices to the demons, after which they go astray. This shall be a statute forever to them throughout their generations.

8:You shall tell them, Whatever man there be of the house of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who offers a burnt-offering or sacrifice,

9:and doesn't bring it to the door of the Tent of Meeting, to sacrifice it to the LORD; that man shall be cut off from his people.

10:Whatever man there be of the house of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who eats any blood, I will set My face against that soul who eats the blood, and will cut him off from among his people.

11:For the life of the flesh is in the blood; and I have given it to you on the altar to make atonement for your souls: for it is the blood that makes atonement by reason of the life.

12:Therefore I said to the children of Yisrael, No soul of you shall eat blood, neither shall any convert who sojourns among you eat blood.

13:Whatever man there be of the children of Yisrael, or of the converts who sojourn among them, who takes in hunting any animal or bird that may be eaten; he shall pour out its blood, and cover it with dust.

14:For as to the life of all flesh, the blood of it is one with the life of it: therefore I said to the children of Yisrael, You shall eat no blood of any flesh; for the life of all flesh is its blood: whoever eats it shall be cut off.

(17)5:לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-

זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהֵבִיִּימוּ

לַיהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי

שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-

מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ

נִיחֹחַ לַיהוָה: וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשִׁעִירִם

אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹאת

לָהֶם לְדוֹרָתָם: וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית

יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר אֲשֶׁר-יִגּוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-יַעֲלֶה

עָלָה אוֹ-זֹבַח: וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיֵּאוּ

לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם

אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל-דָּם וְנִתְתִּי פָנָי בְּנַפְשׁ הָאֹכֵלִת אֶת-

הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקִּרְבִּי עֲמָה: כִּי נַפֵּשׁ הַבֶּשֶׂר

בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל-

נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי-הַדָּם הוּא בְּנַפֵּשׁ יְכַפֵּר: וְעַל-כֵּן

אָמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל-נַפֵּשׁ מִכֶּם לֹא-תֹאכַל

דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא-יֹאכַל דָּם: וְאִישׁ אִישׁ

מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצוֹד

צִיד חַיָּה אוֹ-עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפָּךְ אֶת-דָּמוֹ

וְכִסָּהּ בְּעֶפֶר: כִּי-נַפֵּשׁ כָּל-בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ

הוּא

וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל-בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ

15:Every soul who eats that which dies of itself, or that which is torn by animals, whether he be a native or a sojourner, he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the evening: then shall he be clean.

16:But if he doesn't wash them, nor bathe his flesh, then he shall bear his iniquity.

כִּי גִפְשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרֹת׃
 15:וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל וְטִרְפָּה וְטָרֵף בְּאֶזְרָח
 וּבְגֵר וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמָא עַד־הָעֶרֶב
 וְטָהַר׃ 16:וְאִם לֹא יִכְבֹּס וְבִשְׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשָּׂא
 עֲוֹנוֹ׃

(18)1:The LORD spoke to Moshe, saying, 2:Speak to the children of Yisrael, and tell them, I am the LORD your God.

(18)וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
 2:דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

3:After the doings of the land of Egypt, in which you lived, you shall not do: and after the doings of the land of Canaan, where I bring you, you shall not do; neither shall you walk in their statutes.

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 3:כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ
 וּבַחֲקֵיתֶהֶם לֹא תֵלְכוּ׃
 4:אֶת־מִשְׁפָּטַי וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ
 וְחִי בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
 5:וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
 וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם
 וְחִי בָהֶם אֲנִי יְהוָה׃

4:My ordinances shall you do, and My statutes shall you keep, to walk therein: I am the LORD your God.

5:You shall therefore keep My statutes, and My ordinances; which if a man do, he shall live in them: I am the LORD.

Acharei Mot Bet

[Leviticus]

לְמַעַן⁵ אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
זְבַחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׁדָה וְהֵבִיאוּם
לִיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זְבַחֵי
שְׁלָמִים לִיהוָה אוֹתָם: וְזָרַק⁶ הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־
מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ
נִיחַח לִיהוָה: וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זְבַחֵיהֶם לַשְּׁעִירִם
אֲשֶׁר הֵם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּהִי־זֹאת
לָהֶם לְדֹרֹתָם: וְאָלֵהֶם⁸ תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֹּור בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה
עִלָּה אוֹ־זֹבַח: וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:
וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר וּמִן־הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם¹⁰
אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם וְנִתְּתִי פָנָי בְּנַפְשׁ הָאֹכֶלֶת אֶת־
הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֶתְּהָ מִקְרֹב עִמָּה: כִּי¹¹ נַפְשׁ הַבָּשָׂר
בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נִתְּתִיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־

נִפְשֵׁיכֶם כִּי־הֵדֵם הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכְפֹּר׃ לְבַיִת ¹² עַל־כֵּן
אָמַרְתִּי לְבַנְיָיִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל
דָּם וְהִגַּר הִגַּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם׃ ¹³ וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הִגַּר הִגַּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצְוֶה
צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ

וְכִסְהוּ בַעֲפָר׃ וְהִגַּר ¹⁴ כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁ הוּא
וְאָמַרְתִּי לְבַנְיָיִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ
כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכָּרֵת׃
¹⁵ וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטָרֵפָה בְּאֶזְרַח
וּבַגֵּר וְכִבְשׁ בְּגִדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב
וְטָהַר׃ לְעִיר ¹⁶ וְאִם לֹא יִכְבֹּשׁ וּבִשְׂרוּ לֹא יִרְחֹץ וְנָשָׂא
עֹנֹו׃

¹⁷ וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ ² דִּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ מִפְסֵיךָ ³ כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה
אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ

וּבְחִקְתֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ: אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי
תִּשְׁמְרוּ לִלְכֹת בְּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְשִׁמְרֶתֶם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם
וְחִי בְּהֶם אֲנִי יְהוָה:

למען אשר יביאו בני ישראל את
זבוחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על
מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר הזולב לריח
גיהוז ליהוה ולא יזבחו עוד את זבוחיהם לשעירם
אשר הם זגים אזריהם חקת עולם תהיה זאת
להם לדרתם ואכלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה
עלה או זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
לעשות אתו ליהוה וזכרת האיש ההוא מעמיו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם ונתתי פני בגפשי האכלת את
הדם והכרתי אתה מקרב עמה כי גפש הבשר
בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על

גַּפְשֵׁיתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַגֶּפֶשׁ יִכְפֹּר עֵל כֵּן
אָמַרְתִּי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל גֶּפֶשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל
דָּם וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִצְוֶה
צִיד חַיָּה אֹו עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשִׁפָּךְ אֵת דָּמוֹ

וְכִסְהוּ בַעֲפָר כִּי גֶפֶשׁ כֹּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ בַגֶּפֶשׁוֹ הוּא
וְאָמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כֹּל בֶּשֶׂר לֹא תֹאכְלוּ
כִּי גֶפֶשׁ כֹּל בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא כֹּל אֲכָלְיוֹ יִכְרַת
וְכֹל גֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל גְּבֻלָּה וּמִרְפָּה בְּאֲזָרוֹ
וּבִגְדוֹ וְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרוֹזֶקֶת בְּמִים וּטְמֵא עַד הָעֶרֶב
וּטְהַר וְאִם לֹא יִכַּסּ וּבִשְׂרוּ לֹא יִרְחֹקֶן וְגִשָּׂא
עֵוָו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה
אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ

ובזקתיהם לא תלכו את משפטי תעשו ואת זקתי
תשמרו כלכת בהם אני יהוה אלהיכם ושׁמרתם
את זקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם
וזי בהם אני יהוה